

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นพื้นฐานในการพัฒนาศักยภาพของบุคคล เพื่อคนไทยได้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และก้าวทันสังคมโลกที่เปลี่ยนแปลงทั้งบวก และลบ แม้โลกปัจจุบันจะมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ยังมีคนในประเทศบางกลุ่มตาม เทคโนโลยีเหล่านั้นไม่ทัน โดยเฉพาะกับกลุ่มบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ที่มีข้อจำกัดใน หลายด้าน เช่น ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม กลุ่มคนเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของ สังคม ที่รัฐบาลจะต้องดูแลให้ความช่วยเหลือ โดยเฉพาะการให้เขามีโอกาสทางการศึกษา อันเป็นพื้นฐานสำคัญ เป็นพื้นฐาน ในการดำรงชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบัน เพื่อให้สังคมเป็น สังคมที่ก้าวหน้า คนในสังคมได้รับการพัฒนาที่เหมาะสมตามศักยภาพให้อ่านออก เขียนได้ ยังมีนักเรียนอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งมีเป็นจำนวนมากและแฝงอยู่ในแทบทุกโรงเรียนเป็นกลุ่มเด็กที่มี ปัญหาทางการเรียนรู้ซึ่งเป็นหนึ่งในกลุ่มเด็กพิเศษ 9 ประเภท

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 (ฉบับแก้ไข พ.ศ. 2545) เป็น ปัญหาที่นักการศึกษาต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ เพื่อการพัฒนาเด็กนักเรียนกลุ่มนี้เพื่อให้เป็น คนดี เป็นคนเก่งตามอัตภาพตามความต้องการของทุกฝ่าย เพื่อเป็นการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่าง มีความสุข รัฐบาลจึงมีนโยบายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาให้กับเด็ก นักเรียนที่มีความต้องการ พิเศษ ให้ได้รับการศึกษาเหมือนกับคนปกติทุกประการตามความต้องการของคนพิการ แต่ละ คนที่ต้องการเรียน ซึ่งได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนพัฒนา การศึกษาระดับที่ 8 ที่มุ่งให้ผู้เรียนทุกคน เป็น คนดี คนเก่ง และมีความสุข โดยเน้นผู้เรียนเป็น สำคัญในการพัฒนา และเน้นการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (2545 - 2549) มีเป้าหมายที่สำคัญ คือ การมีสังคมที่พึงปรารถนา ครอบคลุมอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง และประเทศชาติมั่นคง โดยมี แนวคิดที่ยึด คนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา เพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าวจะต้องมีวิสัยทัศน์ ของการพัฒนาคนให้เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข มีจิตสำนึก รับผิดชอบต่อสังคม ดังพระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ความตอนหนึ่งว่า

“ นอกจากการศึกษาจะสอนให้คนเป็นคนเก่งแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะอบรมให้ดีพร้อมกันไป ด้วยประเทศเราจึงจะได้คนมีคุณภาพคือ ทั้งเก่ง ทั้งดีมาเป็นกำลังของบ้านเมืองให้ความเก่งเป็น ปัจจัยและพลังสำหรับการสร้างสรรค์และความดีเป็นปัจจัย เพื่อประคับประคองหนุนนำความ เก่งให้เป็นไปในแนวทางที่อำนวยคุณประโยชน์อันพึงปรารถนา”(กรมวิชาการ. 2541 : 60)

การเรียนรู้ของมนุษย์เรานั้นต้องประกอบด้วยพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และ ทักษะพิสัย การที่ใครจะเรียนได้เก่ง ย่อมต้องรู้และเข้าใจด้านทฤษฎี คือนั้นพฤติกรรมด้าน พุทธิพิสัย แต่การที่จะให้คนเป็นคนดีของสังคมจะต้องเน้นพฤติกรรมด้านจิตพิสัย การที่สังคม จะดำรงอยู่ได้ด้วยดีและมีความเจริญก้าวหน้า ต้องประกอบด้วยทรัพยากรบุคคลที่เป็นทั้งคนเก่ง และคนดี ถ้าจำเป็นต้องเลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่ง การเป็นคนดีย่อมมาก่อนการเป็นคนเก่ง คำนั้น ในโลกปัจจุบันที่มีการแข่งขันกันในทุกๆ ด้านและทุกคนมีความจำเป็นต้องดิ้นรนเพื่อ ความอยู่รอดกันมากขึ้น จริยธรรม จึงจำเป็นต้องได้รับการสอดแทรกไว้ในชีวิตประจำวัน ไม่ ว่าในสถาบันครอบครัวหรือในสถานศึกษา เพราะจริยธรรมจะทำให้ทุกคนเป็นคนดีทำให้เด็ก และเยาวชนที่เป็นอนาคตของชาติเป็นสมาชิกที่ดี และมีประสิทธิภาพของสังคม (หลวงตามหาบัว. 2545 : คำนิยาม)

การจัดการศึกษาเพื่อคนพิการ มุ่งเน้นให้โอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมกันทั้ง การศึกษาในระบบและนอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยยึดหลัก การศึกษาเพื่อปวงชน ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 43 ซึ่งบัญญัติว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้น พื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปี ที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่ต้องเก็บ ค่าใช้จ่าย เป็นสาระสำคัญด้านการศึกษาที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ซึ่งรัฐได้กำหนดไว้เป็น นโยบายและ เพื่อให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคม แห่งชาติ และแผนพัฒนาการศึกษาฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540 -2544

ส่วนการจัดการศึกษา เพื่อคนพิการในสหสวรรษใหม่ จะมีแนวทางการจัดการศึกษา ที่ชัดเจนขึ้นกล่าวคือ มุ่งจัดในลักษณะการศึกษาแบบเรียนรวม คือการจัดการศึกษาให้กับเด็ก ทุกคนในระบบการศึกษาเดียว โดยไม่แยกว่าเด็กพิการ ต้องไปเรียนในสถานศึกษาเฉพาะ รวมทั้งเด็กต้องได้รับการสนับสนุนทุกด้าน ทั้งด้านการแพทย์ วิชาการ สื่อสิ่งอำนวยความสะดวก บริการ และความช่วยเหลืออื่น ทางการศึกษาโรงเรียนต้องปรับเปลี่ยนหลักสูตร ยุทธศาสตร์ การบริหารจัดการ เทคนิคการเรียนการสอน สถานที่ รวมทั้งจัดให้มีบุคลากร สนับสนุน (เบญจจา ชลธารันนท์. 2546 : 3)

การจัดการศึกษาพิเศษเป็นการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ต้องจัดการศึกษา และความต้องการที่แตกต่างจากเด็กปกติ ซึ่งเนื่องมาจากสาเหตุความบกพร่องต่างกัน เช่น ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และรวมถึงเด็กที่มีสติปัญญาสูงกว่าปกติคือ เด็กปัญญาเลิศ ซึ่งเด็กเหล่านั้นไม่อาจได้รับผลประโยชน์เต็มที่ จากการศึกษาที่จัดกับเด็กปกติ เด็กที่มีความต้องการพิเศษก็ควรมีสัทธิที่จะรับ การศึกษาขั้นพื้นฐานเช่นเดียวกับเด็กปกติ ในการจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จึงต้องจัดให้เหมาะสมกับความต้องการ และความสามารถของเด็กเหล่านั้น และเน้นการประกัน โอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ให้พัฒนาเต็มศักยภาพทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ให้ช่วยเหลือตนเองและสังคม ไม่เป็นภาระของครอบครัว เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ เป็นเด็กที่มีความบกพร่องที่เกี่ยวข้องกับ กระบวนการทางจิตวิทยาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งเรื่อง ทำให้เด็กมีปัญหาในการใช้ภาษา การฟัง การคิด การพูด การอ่าน การเขียน และการคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์ปัญหาดังกล่าว มิได้มีสาเหตุมาจากความบกพร่องทางร่างกาย และการเคลื่อนไหว สายตา การได้ยิน ระดับสติปัญญา อารมณ์ และสภาพแวดล้อมตัวเด็ก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงได้สนองนโยบายด้วยการกำหนดแนวทางในการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพดังต่อไปนี้ การประกัน โอกาสเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภท จะได้รับการบริการพิเศษรูปแบบเรียนรู้ร่วมตามความเหมาะสม การประกันคุณภาพ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ จะได้รับการพัฒนาคุณลักษณะที่เหมาะสมอย่างรอบด้าน คือ มีสุขภาพดี มีความรู้ความสามารถเต็มศักยภาพ ช่วยเหลือตนเองได้ และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และการประกันประสิทธิภาพ มีระบบการบริหารที่ช่วยให้การจัดการศึกษารูปแบบเรียนรู้ร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา (กรมวิชาการ, 2541 : 9)

ผลการประเมินคุณภาพนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้แบ่งเป็น 3 สมรรถภาพ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา คือ สมรรถภาพการพัฒนาดนในสมรรถภาพทางกาย ได้แก่ การเคลื่อนไหวของร่างกาย ทิศทางและความแข็งแรงของร่างกาย อยู่ร่วมกับผู้อื่นเข้าใจตนเอง และด้านอนามัย พบว่า นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มีคะแนนเฉลี่ยเทียบ 10 เท่ากับ 8.96 สมรรถภาพในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 มีคะแนนเฉลี่ยเทียบ 10 เท่ากับ 4.05 นักเรียนที่มีความสามารถระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 มีคะแนนเฉลี่ยเทียบ 10 เท่ากับ 6.90 เมื่อพิจารณาตาม ประเภทของของความต้องการพิเศษ พบว่า นักเรียนออทิสติก นักเรียนที่บกพร่องทางสติปัญญา นักเรียนสมาธิสั้น และนักเรียนที่บกพร่องทางการ

เรียนรู้ มีผลการประเมินต่ำกว่าเด็กนักเรียนกลุ่มอื่น เพราะทักษะพื้นฐานในการ อ่าน เขียน และ สะกดคำ เด็กนักเรียนกลุ่มนี้ปฏิบัติได้ในระดับน้อย สมรรถภาพในการใช้คณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน พบว่า เด็กนักเรียนที่มีความสามารถในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 มีคะแนนเฉลี่ยเทียบ 10 เท่ากับ 5.37 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 มีคะแนนเฉลี่ยเทียบ 10 เท่ากับ 6.65 เมื่อพิจารณาตามประเภทความต้องการพิเศษพบว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น มีผลการประเมินสูงกว่ากลุ่มอื่นส่วนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ผลการประเมิน 3.79 ต่ำรองจากเด็กกลุ่มออทิสติกซึ่งการประเมินด้านนี้ซึ่งสอดคล้องกับด้านสมรรถภาพการใช้ภาษาและการสื่อสาร (สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 15)

สรุปผลการประเมินทั้ง 3 สมรรถภาพพบว่า เด็กกลุ่มที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เด็กสมาธิสั้น เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม จะมีผลการประเมินต่ำกว่าเด็กกลุ่มอื่น ซึ่งเด็กกลุ่มนี้จะใช้กิจกรรมที่ต้องใช้ความรู้ความคิดได้น้อยมาก ซึ่งต่างจากการใช้กิจกรรมที่ให้ปฏิบัติ การฟังแล้วปฏิบัติตามจะปฏิบัติได้ดี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 มีโรงเรียนแกนนำและเครือข่ายโรงเรียนเรียนร่วมที่อยู่ในความรับผิดชอบ จำนวนทั้งสิ้น 28 โรงเรียน พบว่าการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยเฉพาะเด็กนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ซึ่งมีมากในระดับประถมศึกษา โดยเฉพาะในช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 จะพบนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้มาก จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของนักเรียนระดับชาติ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 ปีการศึกษา 2546 พบว่า ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 วิชาภาษาไทยได้คะแนนร้อยละ 45.74 วิชาคณิตศาสตร์ได้คะแนนร้อยละ 43.18 ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาไทยได้คะแนนร้อยละ 41.72 วิชาคณิตศาสตร์ได้ คะแนนร้อยละ 37.13 ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชาภาษาไทยได้คะแนนร้อยละ 49.96 วิชาคณิตศาสตร์ได้คะแนนร้อยละ 32.74

จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาวิชาภาษาไทย และ คณิตศาสตร์ วิชาพื้นฐานในการเรียนรู้ ในการสื่อสาร และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน นักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้มีการพัฒนาการในการรับรู้ที่ช้ากว่าเด็กกลุ่มอื่น ในการจัดการศึกษาในรูปแบบเรียนร่วมนั้นถือว่าครูผู้รับผิดชอบนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการศึกษาในระบบเรียนร่วม เพราะครูเหล่านั้นอาจจะมีประสบการณ์ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษน้อยหรือไม่ได้ จบสาขาการศึกษาพิเศษมาโดยตรงจึงทำให้ครูจัดกิจกรรม

การเรียนการสอนที่ไม่ตอบสนองตามความต้องการ ความสามารถของผู้เรียน นักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ไม่ได้รับการให้บริการด้านการศึกษาตามความเหมาะสม จึงทำให้นักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ยังคง อ่าน เขียน สะกดคำ และ การคิดคำนวณ พัฒนาได้ช้ามาก ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3. 2546 : 12)

ผู้ที่รับผิดชอบและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาทุกระดับ จะต้องดำเนินการตามนโยบาย เพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกคน โดยเฉพาะเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ได้รับการศึกษาในรูปแบบที่เหมาะสมกับสภาพ และระดับความบกพร่องของแต่ละคน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 ซึ่งผู้ศึกษาปฏิบัติหน้าที่ครูสายผู้สอน รับผิดชอบจัดการเรียนการสอน และดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภท โดยเฉพาะนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ซึ่งมีเป็นจำนวนมากในโรงเรียนเรียนร่วม แต่ยังไม่เคยนำ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มา ศึกษาและหาทางแก้ไข

ดังนั้นจากปัญหาที่พบนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในระดับประเทศและระดับเขตพื้นที่การศึกษา ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในโรงเรียนเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 ว่า มีปัญหาการจัดการเรียนการสอนนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้เกิดจากปัญหาอะไรบ้าง ซึ่งผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารทุกระดับ และผู้ที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะครูสายผู้สอน ในโรงเรียนเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 จะได้ทราบปัญหาการจัดการเรียนการสอนและ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนงานพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนเรียนร่วมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพ ในการจัดการเรียนการสอนนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ได้ถูกต้อง และตรงกับนโยบายของรัฐ เหมาะสมกับสภาพและระดับความบกพร่องของเด็กแต่ละคน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาของครูผู้สอนนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในโรงเรียนเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 ใน 4 ด้านคือ ด้านนักเรียน ด้านการเรียนการสอน ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสื่อและสิ่งอำนวยความสะดวก
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาของครูผู้สอนนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

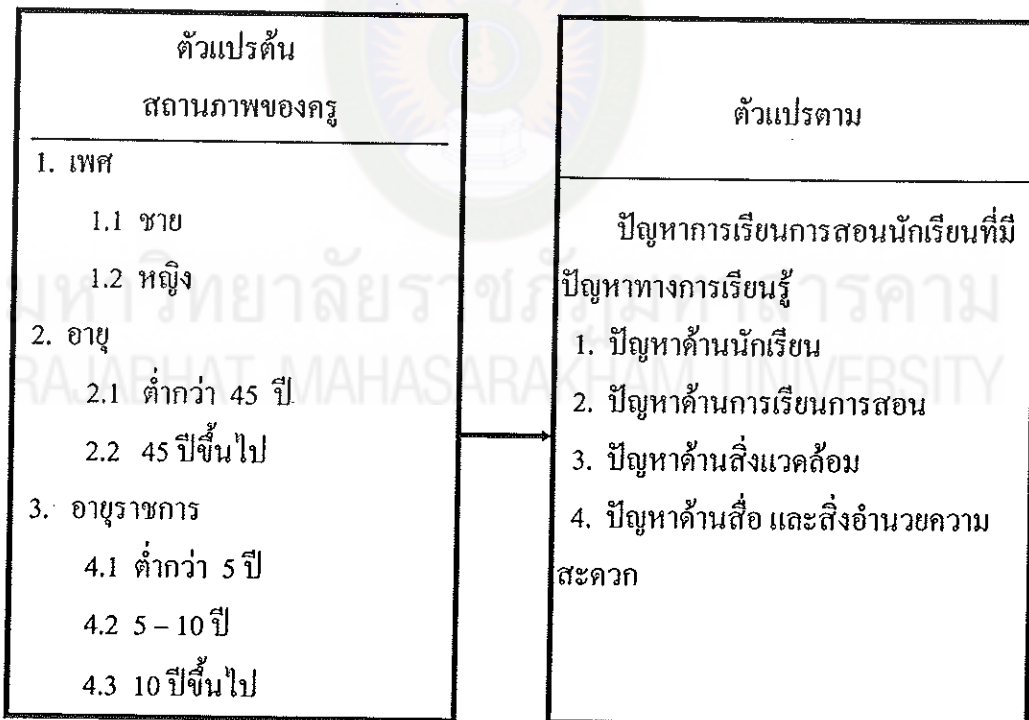
ในโรงเรียนเรียนร่วมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 ใน 4 ด้าน โดยจำแนกตามตัวแปรต้นคือ เพศ อายุ และอายุราชการ

3. เพื่อรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ใน โรงเรียนเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3

สมมติฐานการวิจัย

ครูผู้สอนนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ใน โรงเรียนเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 3 ที่ เพศ อายุ และอายุราชการต่างกัน มีปัญหาการจัดการเรียนการสอน ทั้งโดยรวมและรายด้านที่แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง มีดังนี้

1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นครูผู้สอนนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ของโรงเรียนเรียนร่วมในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 ประกอบด้วย อำเภอหนองหาน อำเภอบ้านดุง อำเภอทุ่งฝน อำเภอไชวาน อำเภอพิบูลย์รักษ์ และกิ่งอำเภอคูแก้ว รวมจำนวน 300 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง การศึกษาเรื่องนี้ ได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 169 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มเจาะจงจากโรงเรียนแกนนำ 25 โรงเรียน โรงเรียนเครือข่าย 3 โรงเรียน โดยกำหนดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างตารางของเกรงซีและมอร์แกน(สุนทร โคตรบรรเทา. 2547 : 169)

2. ตัวแปรที่ศึกษา มีดังนี้

2.1 ตัวแปรต้น คือครูผู้สอนนักเรียนที่มีปัญหาทางการทางการเรียนรู้จำแนกเป็น

2.1.1 เพศ

- 1) ชาย
- 2) หญิง

2.1.2 อายุ

- 1) ต่ำกว่า 45 ปี
- 2) 45 ปีขึ้นไป

2.1.3 อายุราชการ

- 1) ต่ำกว่า 5 ปี
- 2) 5 – 10 ปี
- 3) 10 ปีขึ้นไป

2.2 ตัวแปรตาม คือ ปัญหาของครูผู้สอนนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

2.2.1 ปัญหาด้านนักเรียน

2.2.2 ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม

2.2.3 ปัญหาด้านการเรียนการสอน

2.2.4 ปัญหาด้านสื่อและสิ่งอำนวยความสะดวก

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหาการเรียนการสอน หมายถึง ปัญหาที่เกิดจากการจัดรูปแบบในการเรียน การสอนของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้านคือ ด้านตัวนักเรียน ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการเรียนการสอน ด้านสื่อและสิ่งอำนวยความสะดวก

1.1 ปัญหาด้านนักเรียน หมายถึง นักเรียนที่มีปัญหาด้านการใช้ภาษาทั้งการฟัง การอ่าน การเขียน การสะกดคำ และการคิดคำนวณ นักเรียนขาดสมาธิขาดความสนใจ เนื้อหาวิชาที่เรียนไม่ทำการบ้านส่งครูผู้สอนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งครูและความสามารถในการใช้ภาษาที่เป็นพื้นฐานที่จะเรียนสาระอื่น ๆ จึงพัฒนาช้ากว่านักเรียนปกติ

1.2 ปัญหาด้านการเรียนการสอน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนใน แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลไม่สอดคล้องและไม่เหมาะสมกับสภาพ และความต้องการ ของนักเรียนไม่ศึกษาจุดเด่นและจุดด้อยของนักเรียนในการจัดทำแผนการจัดการจัดเก็บข้อมูล บุคลากรขาดความรู้ในการศึกษาพิเศษในระบบเรียนร่วมการประเมินผลที่ไม่เหมาะสมกับ ความสามารถของนักเรียน

1.3 ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง ปัญหาสภาพทั่วไปทั้งภายในและ ภายนอกห้องเรียน อาคารสถานที่ไม่เพียงพอขาดการบำรุงรักษา และการจัดสิ่งแวดล้อมทาง ธรรมชาติ ซึ่งไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนขาดแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมขาดการ ประชาสัมพันธ์กับชุมชนและห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ไม่เพียงพอ

1.4 ปัญหาด้านสื่อและสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง ปัญหาที่เกี่ยวกับการ ให้บริการประสานงานติดต่อกับผู้ปกครองในการแก้ไขปัญหานักเรียน และวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน และการจัดบริการสิ่งต่าง ๆ ในโรงเรียน ที่มีไม่เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน และไม่อำนวยความสะดวกและไม่ปลอดภัย องค์กรในชุมชนขาดความรู้ในการให้บริการช่วยเหลือ ขาดการนิเทศติดตามจากผู้บริหาร โรงเรียนและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

2. โรงเรียนเรียนร่วม หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความต้องการ พิเศษ กับนักเรียนปกติให้ได้เรียนร่วมกันในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 ซึ่ง ประกอบด้วยโรงเรียนในอำเภอหนองหาน อำเภอบ้านดุง อำเภอทุ่งฝน อำเภอไชยวาน อำเภอพิบูลย์รักษ์ และกิ่งอำเภอกู่แก้ว มีจำนวน 28 โรงเรียน

3. การเรียนรู้ร่วม หมายถึง การจัดการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้เข้าเรียนร่วมในชั้นเดียวกันกับนักเรียนปกติ ไม่ว่าจะเป็นด้านนันทนาการ หรือการศึกษา โดยให้ออกาสนักเรียนที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ตามรูปแบบที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถของเด็กแต่ละคน ให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

4. ประสพการณ์ หมายถึง ความชัดเจนที่เกิดจากการกระทำที่ได้พบและได้เห็นหรือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเรียนการสอนนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในโรงเรียนเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุวครธานีเขต 3

5. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุวครธานีเขต 3 หมายถึง หน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาใน 6 อำเภอของจังหวัดอุตรธานีเขตที่ 3 ประกอบด้วย อำเภอหนองหาน อำเภอบ้านคุง อำเภอทุ่งฝน อำเภอไชวาน อำเภอพิบูลย์รักษ์ และอำเภอคูแก้ว

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการศึกษาปัญหาการเรียนการสอนนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในโรงเรียนเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุวครธานีเขต 3 สามารถใช้เป็นข้อมูลและสารสนเทศที่จะเกิดประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับครูผู้สอนในการจัดการเรียนร่วมโดยชุมชนเข้ามีส่วนร่วม ในการปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพของนักเรียนในการแก้ไขปัญหา และข้อบกพร่องของนักเรียน พัฒนาการเรียนการสอนนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ของโรงเรียนเรียนร่วมในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุวครธานีเขต 3 และหน่วยงานต้นสังกัดยังใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนการจัดการศึกษาต่อไป